

regne med de samme menneskelige Tilbøjeligheder, som vi maa regne med i Dag. Men hvor i al Verden faar det ærede Medlem saa den Idé fra, at det hele skulde gaa saa uhyre fredeligt og elskværdigt til, at der aldrig skulde kunne opstaa Strid, at Statsfunktionærerne aldrig skulde kunne finde paa, selv om de ikke ville have højere Løn, at forlange kortere Arbejdstid, eller at der, for at bruge det Udtryk, som de Herrer ikke synes at holde af, ikke skulde kunne være Tale om at sende cand. phil. er ud paa Grøftgravning? Det ærede Medlem har erklæret Gang efter Gang, at han ikke ved noget om dette. Jeg ved heller ikke noget om det, men skulle vi saa ikke foretrække at blive ved det, vi vide. Med Hensyn til Landbrugets Ordning gav han os dog nogle Forestillinger om, hvordan han mente, det skal være. Han siger: „Saa vil Befolkningen prøve sig frem og tage under Overvejelse, hvorledes Driftsmaaden skal være, og saa vil man vælge imellem, om det skal være smaa Lodder eller store Lodder.“ Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det Forsøg, der her er Tale om, er gjort, og det er gjort gennem Hundreder af Aar. Der er sket grundige Forsøg gennem Tiderne med Hensyn til, om det bør være Enkeltdrift eller Fællesdrift, og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at der vist ikke er et eneste Sted i den ganske Verden, uden at man stiler bort fra Fællesdrift og henimod Enkeltmandsdrift, og de Steder, hvor der nu findes Fællesdrift, ere udelukkende Steder, som vi ikke kunne lære noget af, og som ikke paa noget Punkt staa højere end vi. Jeg skal blot nævne Rusland, Slavonien og slige Lande. Men hvordan har det ærede Medlem det nu med sine egne Begreber om disse Dele? Han siger Sp. 376, at „Befolkningen skal prøve sig frem og vælge imellem, om det skal være Fællesdrift eller Enkeltdrift“, men naar blot vi gaa een Spalte længere frem — og det er ikke noget videre langt Tidsrum —, siger det ærede Medlem: „Vi forlange, at Staten og Kommunen skulle etablere Fællesdrift.“ Nu er det ærede Medlem straks kommet til Viden om, hvad der vil blive Resultatet af det Forsøg, der skal gøres. Men hans Viden slaar ikke længe til; vi behøve ikke at gaa mere end to Linier længere ned, saa siger det ærede Medlem: „Man forlanger Ligestillethed derved, at man etablerer Enkeltdrift.“ Maa jeg spørge: Hvad er Meningen? Sp. 376 siger det ærede Medlem, at man skal vælge imellem, om det skal være Fælles-

drift eller Enkeltdrift, men Sp. 372 har det ærede Medlem allerede ladet vælge ikke blot en, men to Gange, den ene Gang er der valgt Fællesdrift, og den anden Gang er der valgt Enkeltdrift. Paa det Omraade har det ærede Medlem altsaa absolut ikke ydet os Fingerpeg, der kunne bibringe os den Tro, at det er de klare Hoveder i socialøkonomisk Henseende, der ville vise os Vej fra socialdemokratisk Side.

Naar vi saa skulle gaa til et andet Punkt, hvor det ærede Medlem gruer over den Uvidenhed, denne — ja, hvad skal jeg sige — Mangel paa Eyne til at beherske Kriserne i den nuværende Stat, siger det ærede Medlem Gang efter Gang, at vi i de borgerlige Partier ikke vide vort levende Raad med Hensyn til de kommende Tider. Maa jeg spørge det ærede Medlem, hvad vi da skulle gøre. Det ærede Medlem maa vel kunne give os i alt Fald blot et lille Fingerpeg i Retning af, hvad der skal gøres, thi det kun at sige, at vi andre ikke vide, hvad vi skulle gøre, uden selv at give noget Vink i saa Henseende, er dog for godtkøbs. Men maa jeg gøre opmærksom paa, at vi i det nuværende Samfund i de borgerlige Partier ikke ere blottede for Viden om, hvad der er at gøre i kommende daarlige Tider, overfor Kriser. Vil det ærede Medlem blot studere Krisernes Historie noget, vil han finde, at den Tid, da de grasserede alt for stærkt, er forbi af den Grund, at vi, efterhaanden som vi ere komne frem, have faaet et nøjere Kendskab til et enkelt Forhold, nemlig Kreditmidlernes Virksomhed. Derved ere vi blevne langt bedre i Stand til at mildne de daarlige Tider, end vi vare tidligere. Altsaa, det forfærdelige kapitalistiske Samfund har faktisk vist, at det er i Stand til i ikke ringe Grad at tage Haand i Hanke med Kriserne. Det ærede Medlem gjorde ikke andet end at nævne Ordet Socialisme. Men det er ikke et Trylleord, som vi lade os daare af. Vi tro ikke, at Socialismen vil klare alt.

Netop det ærede Medlems Svar viser, at han er i fuldkommen Vildfarelse med Hensyn til, hvad han anser for at være Grund til Krisernes Oprindelse. Det ærede Medlem siger Spalte 375, at vi gaa daarlige Tider i Møde, fordi vi faa for mange Forbrugsartikler, og han siger, at Folk vanskelig ville kunne købe sig Tøj, fordi Klædefabrikkerne ligge med store Lagere. „Fordi“!? skulde det være Grunden til, at Folk vanskelig kunde købe sig Tøj, at Klædefabrikkerne ligge med for store Lagere? Det ærede Medlem nikker.